

Les arrugues i llurt ractament (ve de la pàg. 26)

Molts pregunten, pero, si el remei no és desproporcionat a la malaltia; si les senzilles arrugues de la cara poden justificar el fet de sotmetre's a una operació quirúrgica.

La importància cabdal de les arrugues és, sens dubte, d'ordre estètic. La cursa vers l'ideal de bellesa imposa la supressió dels defectes. Davant del mirall la dona es dona compte un dia que la pell de la seva cara té tendència a baixar; els solcs nasogenians esdevenen més profunds; les galtes flàccides; les celles cauen sobre la parpella superior i, instintivament, amb les puntes dels dits, aixeca tots aquests teguments i es contempla tal com desitjaria trobar-se.

Hom conta que el barber del mariscal de Richelieu realçava d'aquesta mateixa manera la pell de dit personatge i la fixava en la nova posició mitjançant uns lligams que quedaven amagats sota la perruca.

La cirurgia moderna ha adoptat el procediment, simplificant-lo i perfeccionant-lo. El cirurgista, més artista en aquests instants que home de ciència,

estira la pell, com feia la dona davant de l'espill i com feia el barber del mariscal, marca el troç que sobra, l'extirpa i sutura novament en la posició volguda. L'operada torna al seu domicili amb un mínuscul apòsit fixat amb esparadrap i amagat sota el cabell.

La indicació d'aquesta intervenció quirúrgica ve tanmateix imposada més sovint per una real necessitat que per la simple coqueteria. En efecte, l'aparició de les arrugues i dels primers signes de la senilitat pesa tan intensament sobre el psiquisme de certes persones que la qüestió estètica passa netament a darrer terme i la correcció de les arrugues ve aleshores ordenada pel psiquiatra com a terapèutica de l'obsessió. En altres ocasions, la vida social moderna, la necessitat de guanyar-se la vida, la de mantenir-se aparentment jove per tal d'aconseguir o conservar una col·locació hi obliguen. Més sovint encara, la dona la demana, diríem àdhuc que la implora, perquè sent que el marit va allunyant-se de la llar, tem que li robin, i cerca en la fictícia joventut les armes per a retenir-lo.

La guerra sols podrà evitar-se quan l'home senti per a ella la mateixa aversió que sent pel crim.
Inculqueu als infants que la guerra és un crim i traieu-los-hi de les mans tota joguina que evoqui la guerra.

